

4. Δικαιολογούν οι προβλεπόμενες από τον ιταλικό νόμο αριθ. 89 της 24.3.2001 έννομες συνέπειες την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 21 της Συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία προκύπτει για έναν εκ των διαδίκων, λόγω της πιθανής υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του ιταλικού δικαστηρίου, κίνδυνος δυσμενών συνεπειών και επομένως δεν πρέπει, κατά την έννοια του τρίτου ερωτήματος, να ακολουθηθεί η διαδικασία του άρθρου 21;
5. Υπό ποιες προϋποθέσεις το δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί μπορεί ενδεχομένως να μην προβεί σε εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 21 της Συμβάσεως.
6. Ποια διαδικασία οφείλει να ακολουθήσει το δικαστήριο αν, υπό τις προϋποθέσεις του τρίτου ερωτήματος, δεν είναι υποχρεωμένο να προβεί σε εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 21 της Συμβάσεως;

Στην περίπτωση κατά την οποία, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 21 της Συμβάσεως, ακόμη και υπό τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει απάντηση στα υπ' αριθ. 4, 5 και 6 ερωτήματα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta, με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2002 στην υπόθεση Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-118/02)

(2002/C 144/29)

Με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Μαρτίου 2002, το Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. και Administración del Estado, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Συμβαδίζει με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 603/95⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, και τον κανονισμό (ΕΚ) 785/95⁽²⁾ της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αποξήρανσης χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι αυτές παραδίδονται στις επιχειρήσεις μεταποίησης προς αποξήρανση ψιλοκομμένες και ότι δεματιασμένες;
2. Συμβαδίζει με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, και τον κανονισμό (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη

χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αποξήρανσης χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι αυτές φτάνουν στις εγκαταστάσεις μεταποίησης με υγρασία άνω του 30 % και ότι η μέση υγρασία τους, κατά την είσοδό τους στη βιομηχανία μεταποίησης, είναι 35 % τουλάχιστον, μετρούμενη κάθε δεκαήμερο το πολύ;

3. Συμβαδίζει με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, και τον κανονισμό (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αποξήρανσης χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι ο μέγιστος χρόνος διατήρησής, από την είσοδό τους στις εγκαταστάσεις μεταποίησης μέχρι την υποβολή τους σε επεξεργασία, δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 24 ώρες;
4. Συμβαδίζει με τα άρθρα 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, 10 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, και τον κανονισμό (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, μια εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της αποξήρανσης χλωρών ή νωπών ζωοτροφών από την προϋπόθεση ότι προέρχονται από αγροκτήματα μη απέχοντα άνω των 100 χιλιομέτρων από την οικεία μονάδα μεταποίησης, εκτός εάν, σ' αυτήν την τελευταία περίπτωση, δικαιολογείται και μεγαλύτερη απόσταση με την κατάλληλη εγγύηση ειδικού μεταφορικού μέσου;

(1) ΕΕ L 63 της 21.3.1995, σ. 1.

(2) ΕΕ L 79 της 7.4.1995, σ. 5.

Αγωγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά της εταιρίας Royal & Sun Alliance Insurance (RSA) που ασκήθηκε στις 5 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-123/02)

(2002/C 144/30)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau και M. Ecker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε αγωγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Απριλίου 2002 κατά της εταιρίας Royal & Sun Alliance Insurance (RSA).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να κηρύξει άκυρες και άνευ νομίμου αποτελέσματος τις καταγγελίες εγγυήσεων που κοινοποίησε η εταιρία RSA στις 9 Οκτωβρίου και τις 6 Νοεμβρίου 2001·

- 2) να υποχρεώσει την RSA να καταβάλει αποζημίωση ύψους 407 812,86 ευρώ για το 2001 και 94 097,01 ευρώ για το 2002, προς κάλυψη των εξόδων στα οποία προέβη το Κοινοβούλιο για τη σύναψη συμπληρωματικής ασφαλίσεως που να περιλαμβάνει τις εγγυήσεις τις οποίες κατήγγειλε καταχρηστικά η εναγομένη, καθώς και κάθε συναφούς δαπάνης, εντόκως με το νόμιμο επιτόκιο, ενώ κάθε ζημιόγONO γεγονός που θα επέλθη το 2002 θα δηλωθεί στην RSA με βάση τις καταχρηστικώς καταγγελλθείσες συμβάσεις ασφαλίσεως·
- 3) να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αγωγή ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου με βάση ρήτρα διαιτησίας περιλαμβανόμενη σε ασφαλιστική σύμβαση καλύπτουσα τα κινητά και ακίνητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, το Στρασβούργο, τις Βρυξέλλες και σε ορισμένες άλλες πόλεις (στις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει γραφεία ενημερώσεως).

Οι διάδικοι διαφωνούν επί του κύρους των καταγγελιών που αφορούσαν, αρχικά, τον κίνδυνο «εργατικές συγκρούσεις-εγκληματικές επιθέσεις», στη συνέχεια το σύνολο των εγγυήσεων (πυρκαγιά και συναφείς κίνδυνοι).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι ειδικοί όροι της συμβάσεως υποκαθιστούν τους γενικούς όρους που επικαλείται η εναγομένη. Επιπλέον, για τα ακίνητα που βρίσκονται στη Γαλλία, το άρθρο 42 των γενικών όρων δεν μπορεί να δικαιολογήσει την καταγγελία πάγιων εγγυήσεων με εξάμηνη καταγγελία. Δεδομένου ότι η γαλλική νομοθεσία καθιστά αδιαίρετη την κάλυψη πάγιων εγγυήσεων και την κάλυψη του κινδύνου «εργατικών συγκρούσεων-εγκληματικών επιθέσεων», το άρθρο αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει καταγγελία με προθεσμία μικρότερη των έξι μηνών για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στη Γαλλία. Ομοίως, δεδομένου ότι δεν προβλέπεται καταγγελία με επταήμερη προθεσμία από την λουξεμβουργιανή νομοθεσία, η οποία απαγορεύει κάθε καταγγελία μη ρητώς προβλεπόμενη από τη σχετική ρύθμιση, η ως άνω καταγγελία είναι παράνομη για τα ακίνητα που βρίσκονται στο Λουξεμβούργο.

Εφόσον μπορεί βάσει των γενικών όρων να γίνει επίκληση εντάσεως του κινδύνου η οποία δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του ασφαλισμένου, οι σχετικές με αυτόν καταγγελίες είναι εκπρόθεσμες, καθώς δεν πραγματοποιήθηκαν εντός μηνός από της γνώσεως του λόγου που επιτείνει τον κίνδυνο. Η συμβατική ευθύνη λόγω μη εκτελέσεως της συμβάσεως ασφαλίσεως στηρίζεται στο δίκαιο που ισχύει εντός των κρατών μελών όσον αφορά την κατάσταση των ασφαλισμένων.

Αγωγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά της εταιρίας AIG Europe (AIG) που ασκήθηκε στις 5 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-124/02)

(2002/C 144/31)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau και M. Ecker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε αγωγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Απριλίου 2002 κατά της εταιρίας AIG Europe (AIG).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να κηρύξει άκυρες και άνευ νομίμου αποτελέσματος τις καταγγελίες εγγυήσεων που κοινοποίησε η εταιρία AIG στις 8 Οκτωβρίου και τις 5 Νοεμβρίου 2001·
- 2) να υποχρεώσει την AIG να καταβάλει αποζημίωση ύψους 181 852,93 ευρώ για το 2001 και 44 556,84 ευρώ για το 2002, προς κάλυψη των εξόδων στα οποία προέβη το Κοινοβούλιο για τη σύναψη συμπληρωματικής ασφαλίσεως που να περιλαμβάνει τις εγγυήσεις τις οποίες κατήγγειλε καταχρηστικά η εναγομένη, καθώς και κάθε συναφούς δαπάνης, εντόκως με το νόμιμο επιτόκιο, ενώ κάθε ζημιόγONO γεγονός που θα επέλθη το 2002 θα δηλωθεί στην AIG με βάση τις καταχρηστικώς καταγγελλθείσες συμβάσεις ασφαλίσεως·
- 3) να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται είναι ανάλογα προς εκείνα της υποθέσεως C-123/02.

Αγωγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά της εταιρίας HDI International (HDI) που ασκήθηκε στις 5 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-125/02)

(2002/C 144/32)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau και M. Ecker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε αγωγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Απριλίου 2002 κατά της εταιρίας HDI International (HDI).